

Sra. Patricia Gómez Picard
Consellera de Salut i Consum
Plaça d'Espanya, 9
07002 Palma

Document: recomanació
Emissor: A04038953

Benvolguda senyora,

A l'Oficina de la Defensora dels Usuaris ens han sorgit algunes qüestions respecte de la derivació prevista de pacients de la sanitat pública de les Illes Balears cap a centres de la sanitat privada per a la descongestió gradual de les llistes d'espera, tant de consultes especialitzades com quirúrgiques.

La legislació vigent dona suport a la possibilitat de la col·laboració de la sanitat privada amb la pública, però s'estableixen una sèrie de paràmetres que s'han de respectar.

Així, l'article 29 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, estableix que els centres i els establiments sanitaris, siguin quins siguin el nivell i la categoria o titular, necessiten l'autorització administrativa prèvia per a la instal·lació i el funcionament. En l'article 90 estableix que les administracions públiques sanitàries, en l'àmbit de les competències respectives, poden establir concerts per a la prestació de serveis sanitaris, però determina que són les administracions públiques les que han de fixar els requisits i les condicions mínimes, bàsiques i comunes, aplicables als concerts esmentats, com també que els centres sanitaris susceptibles de ser concertats han de ser homologats prèviament per part de les administracions públiques.

D'altra banda, l'article 2 de la Llei 16/2003, de 28 de maig, de cohesió i qualitat del sistema nacional de salut, indica que s'ha de procurar un alt nivell de qualitat pel que fa a la prestació de l'atenció integral a la salut. A l'article 59 consagra el principi que la millora de la qualitat del sistema sanitari en conjunt ha de presidir les actuacions de les institucions sanitàries públiques i privades. En els articles 28.1 i 29 disposa també que les comunitats autònomes han de garantir la qualitat de les prestacions, i que aquestes garanties de qualitat són aplicables a tots els

centres, públics i privats, i és responsabilitat de les administracions públiques sanitàries vetlar perquè es compleixin.

L'article 26 de la Llei 5/2003, de 4 d'abril, de salut de les Illes Balears, estableix que el sistema sanitari públic de les Illes Balears té per finalitats primordials, entre d'altres, la prestació d'una atenció integral de la salut per procurar alts nivells de qualitat degudament controlats i avaluats. L'article 34 afegeix que l'administració sanitària ha de vetlar perquè els serveis i centres assistencials compleixen aquests programes.

L'article 16 del Decret 46/2012, d'1 de juny, pel qual es regula el marc de qualitat dels centres, serveis i establiments sanitaris, es crea la Comissió Autònoma d'Accreditació dels Centres Sanitaris de les Illes Balears i s'aprova el programa d'acreditació d'hospitals, crea un òrgan col·legiat amb funcions d'assessorament i proposta en relació amb l'acreditació sanitària.

Amb aquestes consideracions legals prèvies es vol parlar esment en els aspectes ètics, humans i assistencials pels quals els pacients atesos en un servei de titularitat privada han de gaudir del mateix nivell de qualitat que en un servei públic.

La derivació de pacients a centres sanitaris privats no acreditats pot suposar una situació d'iniquitat respecte dels pacients que romanen en centres sanitaris públics, perquè aquests centres compleixen els criteris de qualitat que estableix el Servei d'Avaluació, Accreditació i Inspecció, pels quals han obtingut un nivell d'acreditació que no ha estat ni sol·licitat ni reconegut a alguns centres privats.

L'acreditació de centres d'acord amb un diagnòstic de la qualitat assistencial és fonamental per mantenir els principis de transparència i saber que la resposta del servei compleix un criteri d'eficiència, adequació, seguretat clínica, efectivitat i satisfacció de l'usuari.

Així mateix, es considera que les línies d'actuació respecte d'aquesta derivació de pacients haurien de valorar també els principis ètics d'autonomia i beneficència. És a dir, que l'usuari tingui capacitat de decisió sobre el lloc on se'l tractarà i que sàpiga que disposarà de les garanties suficients basades en la qualitat que s'ha acreditat a l'establiment.

A més a més, es considera que l'atenció integral a la salut ha d'assolir els màxims nivells de qualitat i per aquesta raó els centres de sanitat privada als quals es derivin els pacients des de la sanitat pública han de tenir, com a mínim, la mateixa acreditació que els centres públics amb el més alt nivell de transparència i equitat efectiu.

Per tot això i a l'efecte de conservar la qualitat del servei acreditada a la sanitat pública quan els pacients s'han de derivar a la sanitat privada, faig les recomanacions següents:

1. Que no es faci la derivació de pacients de la sanitat pública a la privada sense que aquesta darrera compti amb l'acreditació oportuna.
2. Que s'insti als ens de la sanitat privada susceptibles de rebre la derivació de pacients des de la sanitat pública i que no tinguin l'acreditació oportuna que iniciïn el procés per sol·licitar-la al més aviat possible, atesa la complexitat del procés d'acreditació. Es tracta que els diferents centres privats disposin de l'acreditació en el moment de rebre els pacients derivats.
3. Que en la baremació dels mèrits en els procediments de contractació per a la formalització de concerts que tramiti el Servei de Salut de les Illes Balears es tenguin especialment en compte l'obtenció dels diferents nivells de qualitat que preveu el Decret 46/2012.

La defensora dels Usuaris del Sistema Sanitari Públic

Micaela Llull Sarralde